οργανισμό της χώρας του αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη προερχόμενο από αποθέματα παρεμβάσεως άλλου κράτους μέλους, δεδομένου ότι σε μια τέτοια κατάσταση δεν συντρέχουν τέτοιες ιδιομορφίες που να παρέχουν ισχυρές ενδείξεις υπέρ του να θεωρηθεί κρίσιμο για τον υπολογισμό του ύψους της ενίσχυσης κάποιο άλλο χρονικό σημείο από εκείνο της μεταποίησης.

2. Τα χρηματικά αντισταθμίσματα που καταβάλλονται σε οργάνωση παραγωγών για την απόσυρση αλιευτικών προϊόντων από την αγορά δεν μπορούν να αναληφθούν από το ΕΓΤΠΕ, εφόσον η εν λόγω οργάνωση δεν έχει υποβληθεί από το οικείο κράτος μέλος στο διαρκή έλεγχο της λειτουργίας της, τον οποίο προβλέπει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί αναγνωρίσεως τέτοιων οργανώσεων.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση 343/85 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Ο κανονισμός 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93), προβλέπει σύστημα άμεσης κοινοτικής χρηματοδότησης των επιστροφών λόγω εξαγωγής προς τρίτες χώρες και των παρεμβάσεων που αποσκοπούν στην εξομάλυνση των γεωργικών αγορών από το τμήμα Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (στο εξής: ΕΓΤΠΕ).

Δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή θέτει στη διάθεση των κρατών μελών τις αναγκαίες πιστώσεις, προκειμένου οι αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες και οργανισμοί να προβαίνουν, σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες και τις εθνικές νομοθεσίες, στις πληρωμές αυτών των επιστροφών και παρεμβάσεων.

Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β), του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή εκκαθαρίζει τους λογαριασμούς τους σχετικούς με τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τις εθνικές υπηρεσίες και οργανισμούς, βάσει των ετησίων λογαριασμών τους οποίους υποβάλλουν τα κράτη μέλη και οι οποίοι συνοδεύονται από τα αναγκαία για την εκκαθάρισή τους έγγραφα.

Κατά το άρθρο 8 του κανονισμού 1723/72 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1972, περί εκκαθαρίσεως λογαριασμών για το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/008, σ. 115), η απόφαση για την εκκαθάριση περιέχει, μεταξύ άλλων, τον καθορισμό του ύψους των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν σε κάθε κράτος μέλος κατά τη διάρκεια του οικείου έτους και που αναγνωρίζεται ότι επιβαρύνουν το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων.

2. Με την απόφαση 85/460 της 28ης Αυγούστου 1985, που κοινοποιήθηκε στην Ιταλική

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Δημοκρατία με έγγραφο της 5ης Σεπτεμβρίου 1985 (ΕΕ L 267, σ. 35), η Επιτροπή καθόρισε, για την Ιταλική Δημοκρατία, το ύψος των δαπανών του έτους 1981, με το οποίο αναγνώρισε ότι επιβαρύνεται το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων.

Με την απόφαση αυτή η Επιτροπή έκρινε ότι, κατόπιν των διενεργηθέντων ελέγχων, ένα μέρος των δηλωθεισών δαπανών, ανερχόμενο σε 43 138 824 099 ιταλικές λίρες (LIT), δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που απορρέουν από τους ισχύοντες κοινοτικούς κανόνες και ότι συνεπώς δεν μπορούσε να χρηματοδοτηθεί· έκρινε επίσης ότι το κράτος μέλος ενημερώθηκε λεπτομερώς για την αφαίρεση αυτή και του δόθηκε η δυνατότητα να γνωστοποιήσει την άποψή του επί του θέματος αυτού.

Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, κατά την Επιτροπή, οι πράξεις για τις οποίες έγιναν οι δαπάνες δεν ήσαν σύμφωνες με τις διατάξεις που διέπουν τα οικεία μέτρα παρεμβάσεως. Οι ειδικότεροι λόγοι, για τους οποίους καθεμιά από τις πράξεις αυτές δεν ήταν σύννομη, διευκρινίστηκαν στην Ιταλική Δημοκρατία κατά τις διμερείς επαφές που προηγήθηκαν της αποφάσεως περί εκκαθαρίσεως των λογαριασμών. Συνοψίστηκαν στη συνοπτική έκθεση για τα έτη 1981 (στο εξής: συνοπτική έκθεση), διαβιβάστηκαν στην Ιταλική Δημοκρατία και στη συνέχεια εξετάστηκαν από την Επιτροπή του ΕΓΤΠΕ, στο πλαίσιο της διαβουλεύσεως που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του προαναφερθέντος κανονισμού 729/70.

3. Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της απορρίψεως των εξής κονδυλίων:

— 677 198 690 LIT για ενισχύσεις στο αποκορυφωμένο γάλα παρεμβάσεως σε σκόνη·

— 3 727 116 185 LIT για ενισχύσεις στην κατανάλωση ελαιολάδου·

— 2 694 251 820 και 145 345 970 LIT για χρηματικά αντισταθμίσματα για την απόσυρση αλιευτικών προϊόντων από την αγορά·

— 761 886 150 LIT για νομισματικά εξισωτικά ποσά.

4. Η προσφυγή πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Νοεμβρίου 1985.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Το Δικαστήριο κάλεσε ωστόσο την Επιτροπή να απαντήσει σε σειρά ερωτημάτων σχετικών με τον υπολογισμό του ύψους της ενισχύσεως στο αποκορυφωμένο γάλα παρεμβάσεως σε σκόνη. Η Επιτροπή απάντησε στα ερωτήματα αυτά με έγγραφο της 28ης Νοεμβρίου 1986.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Η *Ιταλική Δημοκρατία*, προσφεύγουσα, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 85/460 της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 1985, κατά το μέτρο που, κατά την εκκαθάριση των λογαριασμών που υπέβαλε η Ιταλική Δημοκρατία για τις δαπάνες του οικονομικού έτους 1981, δεν ενέκρινε την επιβάρυνση του ΕΓΤΠΕ με τα ποσά των 677 198 690 + 3 727 116 185 + 2 694 251 820 + 145 345 970 + 761 886 150 (ήτοι συνολικώς 8 005 798 815) LIT, ή

— να διατάξει, για τους προεκτεθέντες λόγους, την επιβάρυνση του εν λόγω Ταμείου με τα μικρότερα ποσά που θα κρίνει δίκαια το Δικαστήριο, καθώς και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η *Επιτροπή*, καθής, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη ως προς τους λόγους που δεν θεμελιώνονται σε επιχειρήματα ουσίας·

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη κατά τα λοιπά·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

III — Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων

Για καθέναν από τους τρεις λόγους της προσφυγής, η *ιταλική κυβέρνηση* επικαλείται παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 1723/72. Επικαλείται, εξάλλου, το ελάττωμα της υπέρβασης εξουσίας ως προς το μέρος της απόφασης που αφορά την ενίσχυση στην κατανάλωση ελαιολάδου, καθώς και τα ελαττώματα της υπέρβασης εξουσίας και της έλλειψης αιτιολογίας σχετικά με τα χρηματικά αντισταθμίσματα που προβλέπονται για την απόσυρση των αλιευτικών προϊόντων από την αγορά.

Η *Επιτροπή* φρονεί ότι οι λόγοι αυτοί, εφόσον δεν στηρίζονται σε καμιά επιχειρηματολογία, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 38, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας και ότι είναι, ως εκ τούτου, απαράδεκτοι.

Α — *Ως προς τις ενισχύσεις στο αποκορυφωμένο γάλα παρεμβάσεως σε σκόνη*

1. *Νομικό πλαίσιο*

Δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82), « χορηγούνται ενισχύσεις για το αποκορυφωμένο γάλα και το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που παράγονται στην Κοινότητα και χρησιμοποιούνται για τη διατροφή ζώων, αν τα προϊόντα αυτά ανταποκρίνονται σε ορισμένες προϋποθέσεις ». Οι εκτελεστικές διατάξεις για την πληρωμή των ενισχύσεων αυτών θεσπίστηκαν από την Επιτροπή.

Κατά το υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής αλλά και την απάντηση που αυτή έδωσε στα ερωτήματα του Δικαστηρίου σχετικά με τον υπολογισμό του ύψους της ενίσχυσης, οι σχετικές κοινοτικές διατάξεις μπορούν να συνοψιστούν ως εξής.

Σε περίπτωση που ένας επιχειρηματίας αγοράζει αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη στην *ελεύθερη αγορά, στη χώρα του,* το άρθρο 9 του κανονισμού 1725/79 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1979, περί λεπτομερειών παροχής ενισχύσεων στο αποκορυφωμένο γάλα που μεταποιείται σε σύνθετες τροφές και στο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που προορίζεται για τη διατροφή μόσχων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/026, σ. 12), ορίζει ότι « το ποσό της ενισχύσεως είναι εκείνο το οποίο ισχύει, ανάλογα με την περίπτωση, την ημέρα της μετουσιώσεως του αποκορυφωμένου γάλακτος ή του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη ή την ημέρα της μεταποιήσεώς τους σε σύνθετες τροφές ». Η ενίσχυση καταβάλλεται στο μεταποιητή από τις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους.

Σε περίπτωση που ο επιχειρηματίας αγοράζει στην *ελεύθερη αγορά κράτους μέλους διαφορετικού* από εκείνο όπου έχει την έδρα του, η ενίσχυση είναι είτε εκείνη που ισχύει την ημέρα της μεταποίησης (δυνάμει του άρθρου 9 του προαναφερθέντος κανονισμού 1725/79) είτε η προβλεπόμενη από τον κανονισμό 1624/76 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1976, περί των ειδικών διατάξεων σχετικά με την πληρωμή της ενισχύσεως στο αποκορυφωμένο μετουσιωμένο γάλα σε σκόνη ή μεταποιημένο σε σύνθετες ζωοτροφές στο έδαφος άλλου κράτους μέλους (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/015, σ. 204). Κατά την Επιτροπή, ο τελευταίος αυτός κανονισμός εισάγει εξαιρετική ρύθμιση. Εξηγεί ότι, κατά γενικό κανόνα, στην περίπτωση όπου η ενίσχυση καταβάλλεται μετά την ενσωμάτωση ή τη μετουσίωση, καταβάλλεται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πραγματοποιή-

θηκαν οι εν λόγω εργασίες, σύμφωνα με το κανονισμό 986/68 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1968, περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση ενισχύσεων στο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που προορίζεται για τη διατροφή ζώων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 120). Ωστόσο, ο κανονισμός 1624/76 εισάγει παρέκκλιση από τον κανόνα αυτόν, επιτρέποντας την καταβολή της ενίσχυσης από το κράτος μέλος προελεύσεως· ορίζει ειδικότερα ότι:

— η ενίσχυση προκαταβάλλεται στον εξαγωγέα, εφόσον αποδειχθεί ότι το κράτος μέλος προορισμού υπέβαλε το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη σε τελωνειακό ή διοικητικό έλεγχο, συνοδευόμενο από τη σύσταση ασφαλείας (άρθρο 2)·

— το ύψος της ενίσχυσης είναι αυτό που ισχύει κατά την ημέρα της συμπληρώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής (άρθρο 8, παράγραφος 1)·

— στο μεταποιούντα τα οικεία προϊόντα μπορεί να καταβληθεί από τις αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής πρόσθετο ποσό, όταν, από την ημέρα κατά την οποία προσδιορίστηκε η ενίσχυση στο κράτος μέλος προελεύσεως μέχρι την ημέρα της μεταποίησης, η ενίσχυση, εκφραζόμενη στο εθνικό νόμισμα, έχει αυξηθεί (άρθρο 8, παράγραφος 2).

Κατά την Επιτροπή, η ρύθμιση αυτή καθιερώθηκε για να εφαρμοστεί στην Ιταλία, τη μόνη χώρα που είχε τότε διαρθρωτικό έλλειμμα σε αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη.

Στην περίπτωση που ο επιχειρηματίας αγοράζει από *οργανισμό παρεμβάσεως*, η αγορά διέπεται, καταρχήν, από τον κανονισμό 2213/76 της Επιτροπής, της 10ης Σεπτεμβρίου 1976, περί της πωλήσεως αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη από τα δημόσια αποθέματα (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/016, σ. 118). Όταν ο επιχειρηματίας αγοράζει αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη για να το μεταποιήσει σε ζωοτροφές, ισχύουν οι ίδιες ενισχύσεις με εκείνες που προβλέπονται και όταν το αγοράζει στην ελεύθερη αγορά (αναφερόμενες πιο πάνω).

Στην περίπτωση όμως που ο επιχειρηματίας αγοράζει από τον *οργανισμό παρεμβάσεως της χώρας του* αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη προερχόμενο *από την παρέμβαση άλλου κράτους μέλους*, η αγορά αυτή διέπεται, κατά την Επιτροπή, από ειδική ρύθμιση. Η δυνατότητα αυτή προβλέφθηκε κατά περιόδους χάριν της Ιταλίας, ενόψει της ελλείψεως αποθεμάτων αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη στη χώρα αυτή. Με τον κανονισμό 1763/78, της 25ης Ιουλίου 1978, περί μεταφοράς αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη από τους οργανισμούς παρεμβάσεως άλλων κρατών μελών στον ιταλικό οργανισμό παρεμβάσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/022, σ. 56), το Συμβούλιο αποφάσισε να θέσει στη διάθεση του ιταλικού οργανισμού παρεμβάσεως μέρος των διαθεσίμων αποθεμάτων που τελούσαν υπό καθεστώς παρεμβάσεως άλλων κρατών μελών. Η μεταφορά αυτή πραγματοποιήθηκε σε δύο δόσεις, 40 000 και 60 000 τόνων αντιστοίχως. Με τον κανονισμό 516/80, της 29ης Φεβρουαρίου 1980, περί μεταφοράς αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη στον ιταλικό οργανισμό παρεμβάσεως (GU L 58, σ. 51), η Επιτροπή θέσπισε τις εκτελεστικές διατάξεις για τη μεταφορά της δεύτερης δόσης. Το άρθρο 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού — όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1146/80 της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 1980 (GU L 117, σ. 18) — ορίζει ότι οι εκ μέρους του ιταλικού οργανισμού παρεμβάσεως πωλήσεις του εν λόγω αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη εξαρτώνται από την ειδική προϋπόθεση ότι, «κατά την καταβολή του τιμήματος της αγοράς, αφαιρείται από αυτό το ποσό της ενίσχυσης του άρθρου 10 του κανονισμού 804/68» (όπ. π.). Η ίδια αυτή προϋπόθεση

για τις μεταφορές προβλεπόταν και προηγουμένως από τον κανονισμό 2972/76 της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 1976, περί εκτελεστικών διατάξεων του κανονισμού 1861/76, περί μεταφοράς στον ιταλικό οργανισμό παρεμβάσεως αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη από τους οργανισμούς παρεμβάσεως άλλων κρατών μελών (GU L 339, σ. 18).

2. *Ιστορικό και διαδικασία μέχρι την έκδοση της επίδικης αποφάσεως*

Κατά τη συνοπτική έκθεση, οι υπηρεσίες του ΕΓΤΠΕ διαπίστωσαν ότι, στην Ιταλία, είχε καταβληθεί στους επιχειρηματίες πρόσθετη ενίσχυση για το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη το οποίο προερχόταν από δημόσια αποθέματα και πωλούνταν στο πλαίσιο του κανονισμού 516/80 (όπως ίσχυε μετά την τροποποίηση που εισήχθη με τον κανονισμό 1146/80). Η πρόσθετη αυτή ενίσχυση ήταν ίση προς τη διαφορά μεταξύ του ύψους της ενίσχυσης κατά το χρόνο συνάψεως της συμβάσεως και του ύψους της ενίσχυσης που ίσχυε την ημέρα της μεταποίησης.

Η ιταλική κυβέρνηση δικαιολόγησε το συμπληρωματικό αυτό ποσό διατεινόμενη ότι το άρθρο 5 του κανονισμού 2972/76 και το άρθρο 3α του κανονισμού 526/80 προβλέπουν ότι από την τιμή πωλήσεως, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α), του κανονισμού 2213/76, πρέπει να αφαιρείται το ποσό της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 10 του κανονισμού 804/68. Κατά την ιταλική κυβέρνηση, η ενίσχυση αυτή είναι η προβλεπόμενη από τον κανονισμό 1725/79. Παρατηρεί ειδικότερα ότι τα ίδια τα προαναφερθέντα άρθρα 5 και 3α παραπέμπουν στον κανονισμό 1725/79, του οποίου το άρθρο 9, παράγραφος 1, ορίζει ότι το χορηγητέο ποσό είναι εκείνο που ισχύει κατά την ημέρα της μεταποιήσεως. Συνεπώς, εφόσον, κατά το χρόνο της πωλήσεως, μπορεί να εφαρμοστεί μόνο ο συντελεστής που ισχύει κατά το χρόνο αυτό,πρέπει, σε περίπτωση που αυξήθηκε η ενίσχυση προ της μεταποιήσεως, να αφαιρεθεί από την τιμή πωλήσεως το ισόποσο της αυξήσεως αυτής. Η ιταλική κυβέρνηση παραπέμπει σχετικώς στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 1624/76, που επίσης προβλέπει τη διαδικασία αυτή.

Όπως προκύπτει από τη συνοπτική έκθεση, η Επιτροπή δεν δέχτηκε την αύξηση αυτή για τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, ο κανονισμός 1624/76, σε συνδυασμό με τον κανονισμό 1725/79, έχει εφαρμογή μόνο για την άμεση μεταποίηση του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη που αγοράζεται στην ελεύθερη αγορά κράτους μέλους πλην της Ιταλίας και μεταποιείται στην Ιταλία. Σ' αυτό το πλαίσιο, η ενίσχυση καταβάλλεται βάσει του συντελεστή που ισχύει κατά την ημέρα συμπληρώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων, ο δε ιταλός επιχειρηματίας αγοράζει το εμπόρευμα καταβάλλοντας το καθαρό τίμημα, ήτοι την τιμή της αγοράς μείον την ενίσχυση. Η καταβολή στο μεταποιητή της διαφοράς μεταξύ του ποσού της ενίσχυσης, υπολογιζόμενου κατά την ημέρα της συμπληρώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων, και του υψηλότερου αντίστοιχου ποσού που ισχύει κατά την ημέρα της μεταποίησης δικαιολογείται προκειμένου να τίθεται ο ιταλός μεταποιητής σε ίση μοίρα με τους μεταποιητές άλλων κρατών μελών· στο πλαίσιο, άλλωστε, του κανονισμού 1624/76, το ύψος της ενισχύσεως δεν μπορεί να υπερβεί το ανώτατο επίπεδο στο οποίο έφτασε κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταποιήσεως, η οποία περιορίζεται σε έξι μήνες, ο δε επιχειρηματίας βαρύνεται και με τα έξοδα μεταφοράς από το κράτος μέλος παραγωγής ή μεταποιήσεως. Για το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που αγοράζεται από οργανισμό παρεμβάσεως στο πλαίσιο του κανονισμού 2213/76, δεν υφίσταται τέτοια υποχρέωση εξισώσεως· δεν ορίζεται καμιά προθεσμία μεταποιήσεως και ο επιχειρηματίας μπορεί, κατά συνέπεια, να αναμείνει το συμ-

φορότερο χρόνο για τη μεταποίηση, εκείνον δηλαδή κατά τον οποίο η ενίσχυση θα φτάσει το ανώτερο επίπεδο. Στην περίπτωση αυτή, ο επιχειρηματίας βαρύνεται μόνο με τις σχετικά περιορισμένες δαπάνες της μεταφοράς από τα δημόσια αποθέματα.

Δεύτερον, η παραπομπή των άρθρων 5 του κανονισμού 2972/76 και 3α του κανονισμού 516/80 στον κανονισμό 1725/79 αποσκοπεί αποκλειστικά στον ορισμό των προϋποθέσεων χορηγήσεως της ενίσχυσης· δεν αφορά τον τρόπο υπολογισμού της τιμής πωλήσεως.

Τρίτον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β), του κανονισμού 1725/79, « το αποκορυφωμένο γάλα και το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη... δεν δύνανται να ευεργετούνται από την ενίσχυση [να τυγχάνουν ενισχύσεως] παρά [μόνον] εάν... δεν έχουν ευεργετηθεί ή δεν επιδέχονται ευεργεσίας με ενίσχυση ή με μείωση της τιμής [δεν έχουν τύχει ή δεν μπορούν να τύχουν ενισχύσεως ή μειώσεως της τιμής] δυνάμει άλλων κοινοτικών διατάξεων ». Εν προκειμένω, όμως, το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη έχει τύχει μειώσεως της τιμής κατά την έξοδό του από τα δημόσια αποθέματα.

Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή έκρινε ότι η χρηματοδότηση της πρόσθετης ενίσχυσης που χορήγησε ο ιταλικός οργανισμός παρεμβάσεως, ανερχόμενης σε 677 198 690 LIT για το έτος 1981, δεν μπορούσε να αναληφθεί από το ΕΓΤΠΕ.

3. *Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων*

Η *ιταλική κυβέρνηση, προσφεύγουσα*, διατείνεται, πρώτον, ότι η άποψη της Επιτροπής είναι αντίθετη προς το γράμμα των σχετικών κοινοτικών διατάξεων. Ο κανονισμός 516/80 προβλέπει ότι από την τιμή αγοράς του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη « αφαιρείται το ύψος της ενισχύσεως που ορίζεται στον κανονισμό 804/68 ». Η τελευταία αυτή διάταξη όμως δεν προσδιορίζει ούτε το ύψος της ενισχύσεως, ούτε τη μέθοδο, ούτε τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η χορήγησή της. Η παραπομπή στο άρθρο αυτό, επομένως, εμπεριέχει και όλες τις εκτελεστικές του διατάξεις, και ιδίως εκείνες του κανονισμού 1725/79, του οποίου το άρθρο 9 ορίζει ότι το ύψος της ενίσχυσης είναι εκείνο που ισχύει κατά την ημέρα της μετουσιώσεως ή της μεταποιήσεως. Κατά συνέπεια, αν το ύψος της ενίσχυσης που ισχύει κατά την ημέρα της μεταποίησης είναι ανώτερο από εκείνο που αφαιρέθηκε κατά το χρόνο της καταβολής του τιμήματος αγοράς, ο οργανισμός παρεμβάσεως υποχρεούται να καταβάλει τη διαφορά. Η ιταλική κυβέρνηση αμφισβητεί, εξάλλου, την επιρροή που ασκεί το γεγονός ότι η υποχρέωση αυτή δεν προβλέπεται ρητά στον κανονισμό 526/80, ενώ αντιθέτως το άρθρο 8 του κανονισμού 1624/76 περιέχει ρητή διάταξη. Πράγματι, στον τελευταίο αυτό κανονισμό, ήταν αναγκαία η ρητή διάταξη, μόνο και μόνο για να επισημανθεί ότι η εν λόγω διαφορά πρέπει να καταβάλλεται από οργανισμό παρεμβάσεως (της χώρας εισαγωγής) διάφορο εκείνου (της χώρας εξαγωγής) που πλήρωσε την αρχική ενίσχυση, η οποία ίσχυε κατά την ημέρα συμπληρώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων.

Η *Επιτροπή* αποκρίνεται ότι οι έννομες συνέπειες μιας πράξεως διέπονται, δυνάμει της αρχής « tempus regit actum », από τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο συντελέσεως της πράξεως αυτής. Εν προκειμένω, η πράξη από την οποία γεννάται η απαίτηση είναι η αγορά. Ελλείψει ρητής παρεκκλίσεως, επομένως, η χορηγητέα ενίσχυση είναι εκείνη που ισχύει κατά την ημέρα της αγοράς. Η Επιτροπή εξηγεί ότι οι εκτελεστικές διατάξεις για τη χορήγηση και την καταβολή της ενίσχυσης, που θεσπίστηκαν δυνάμει του κανονισμού

804/68, διαφέρουν αναλόγως των διαφορετικών συστημάτων αγοράς, ήτοι: αγορά στην ελεύθερη αγορά, αγορά στην ελεύθερη αγορά με μετουσίωση ή μεταποίηση σε έδαφος άλλου κράτους μέλους και αγορά από οργανισμούς παρεμβάσεως. Η παραπομπή, επομένως, στο άρθρο 10 του κανονισμού 804/68 δεν μπορεί να συμπεριλαμβάνει όλες τις ρυθμίσεις που έχουν θεσπιστεί προς εφαρμογή του.

Η *ιταλική κυβέρνηση* υποστηρίζει, δεύτερον, ότι η μη χορήγηση της εν λόγω διαφοράς γεννά αδικαιολόγητη ανισότητα μεταχείρισης εις βάρος του επιχειρηματία που αγοράζει αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη από ιταλικό οργανισμό παρεμβάσεως δυνάμει του κανονισμού 516/80· οι επιχειρηματίες που αγοράζουν αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη σε άλλα κράτη μέλη, είτε στην ελεύθερη αγορά είτε από οργανισμούς παρεμβάσεως, εισπράττουν την υψηλότερη ενίσχυση, η οποία ισχύει κατά την ημέρα της μεταποίησης.

Κατά την *Επιτροπή*, η άποψη ότι οι αγορές αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη από ιταλικό οργανισμό παρεμβάσεως περιάγονται σε χειρότερη μοίρα έναντι των αγορών σε άλλα κράτη μέλη, είτε στην ελεύθερη αγορά είτε από οργανισμούς παρεμβάσεως, δεν ευσταθεί από οικονομική άποψη· πρόκειται για διάφορα συστήματα αγορών, μεταξύ των οποίων ο επιχειρηματίας είναι ελεύθερος να επιλέξει το ένα ή το άλλο· εκάτερη δε επιλογή έχει τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά της.

Β — *Ως προς τις ενισχύσεις στην κατανάλωση ελαιολάδου*

1. *Νομικό πλαίσιο*

Δυνάμει του άρθρου 8, πρώτη παράγραφος, του κανονισμού 3089/78 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί θεσπίσεως γενικών κανόνων που αφορούν την ενίσχυση στην κατανάλωση του ελαιολάδου (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/023, σ. 236), η ενίσχυση στην κατανάλωση ελαιολάδου καταβάλλεται, όταν ο οργανισμός ελέγχου που έχει οριστεί από το κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται η συσκευασία διαπιστώσει την τήρηση των προϋποθέσεων χορηγήσεως της ενίσχυσης. Η δεύτερη παράγραφος προβλέπει ότι, « εντούτοις, η ενίσχυση δύναται να προκαταβάλλεται κατά την υποβολή της αιτήσεως ενισχύσεως, υπό τον όρο ότι παρέχεται επαρκής ασφάλεια ». Δυνάμει του άρθρου 7 του ίδιου κανονισμού, τα κράτη μέλη οφείλουν να καθιερώσουν ένα σύστημα ελέγχου, που να εγγυάται ότι το προϊόν για το οποίο ζητείται η ενίσχυση πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγησή της.

Με τον κανονισμό 557/79, της 23ης Μαρτίου 1979 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/025, σ. 7), η Επιτροπή θέσπισε τις εκτελεστικές διατάξεις του καθεστώτος ενισχύσεως στην κατανάλωση ελαιολάδου. Δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, « το κράτος μέλος καταβάλλει το ποσό της ενισχύσεως εντός των 150 ημερών που έπονται εκείνης κατά την οποία κατετέθη η αίτηση ». Η ίδια αυτή προϋπόθεση προβλέφθηκε με το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 3172/80 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1980, περί εκτελεστικών διατάξεων του καθεστώτος ενισχύσεων στην κατανάλωση ελαιολάδου (GU L 331, σ. 27), ο οποίος αντικατέστησε τον κανονισμό 557/79 από τις 9 Δεκεμβρίου 1980.

Δυνάμει του κανονισμού 283/72 του Συμβουλίου, της 7ης Φεβρουαρίου 1972, περί των ανωμαλιών [πλημμελειών] και της ανακτήσεως των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στο πλαίσιο της χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής ως και της οργανώσεως ενός συστήματος πληροφορήσεως στον τομέα αυτό (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/007, σ. 148), τα κράτη μέλη υποχρεούνται ιδίως να κοινοποιούν στην Επιτροπή, κατά τη διάρκεια του μηνός που έπεται της λήξεως κάθε τριμήνου, « κατάσταση που περιλαμβάνει τις περιπτώσεις ανωμαλιών [πλημμελειών], οι οποίες απετέλεσαν αντικείμενο μιας πρώτης διοικητικής ή δικαστικής διαπιστώσεως » (άρθρο 3).

2. *Ιστορικό και διαδικασία μέχρι την έκδοση της επίδικης αποφάσεως*

Κατά τη συνοπτική έκθεση, από ελέγχους που πραγματοποίησε στην Ιταλία το ΕΓΤΠΕ προέ-

κυψε ότι οι έλεγχοι που προβλέπονται από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση δεν είχαν διενεργηθεί εντός των οριζομένων προθεσμιών και ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα, δεν είχε διενεργηθεί κανένας έλεγχος. Οι καθυστερήσεις αυτές ή αυτή η παράλειψη διενεργείας ελέγχου είχαν ως αποτέλεσμα ότι, σε μεγάλο αριθμό περιπτώσεων, οι προκαταβολές που πληρώθηκαν για την ενίσχυση κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού 3089/78 δεν διακανονίστηκαν εντός της προθεσμίας των 150 ημερών του άρθρου 10 του κανονισμού 557/79 (και του άρθρου 9 του κανονισμού 3172/80). Δεδομένου ότι η ισχύς των ασφαλειών που συνιστώνται για τις εν λόγω προκαταβολές, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού 3089/78, περιοριζόταν κατά γενικό κανόνα σε δέκα μήνες, μεγάλος αριθμός αιτήσεων ενισχύσεως, που δεν είχαν ελεγχθεί εντός της προθεσμίας αυτής, είχε παύσει να καλύπτεται από τις εν λόγω ασφάλειες. Οι υπηρεσίες του ΕΓΤΠΕ έκριναν ότι οι προκαταβολές αυτές, που δεν είχαν διακανονιστεί κατά το χρόνο λήξεως της ασφαλείας, δεν είναι σύμφωνες με τις κοινοτικές διατάξεις και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να χρηματοδοτηθούν από το ΕΓΤΠΕ.

Κατά τη συνοπτική έκθεση, από τους ελέγχους που διενήργησαν οι υπηρεσίες του ΕΓΤΠΕ προέκυψε, εξάλλου, ότι κινήθηκαν διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες κατά διαφόρων επιχειρηματιών κατόπιν διαπιστώσεως πλημμελειών κατά τους ελέγχους στις επιχειρήσεις. Τα ποσά των επίδικων ενισχύσεων ανέρχονταν σε 3 727 116 185 LIT για το έτος 1981. Σχετικώς οι ιταλικές αρχές ισχυρίστηκαν ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι πλημμέλειες διαπιστώθηκαν μετά τους εθνικούς ελέγχους που διενεργήθηκαν προς πιστοποίηση του δικαιώματος λήψεως ενισχύσεων. Στις περιπτώσεις αυτές, ο ιταλικός οργανισμός παρεμβάσεως αναζήτησε από τους επιχειρηματίες τις αχρεωστήτως καταβληθείσες ενισχύσεις. Οι κινηθείσες διοικητικές ή ποινικές διαδικασίες όμως δεν έχουν ολοκληρωθεί και, ως εκ τούτου, δεν έχουν ακόμη καθοριστεί οριστικά οι ποσότητες που έτυχαν αδικαιολογήτως της ενισχύσεως.

Οι υπηρεσίες του ΕΓΤΠΕ παρατηρούν αφενός ότι οι πλημμέλειες αυτές ουδέποτε κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή στο πλαίσιο του κανονισμού 283/72 και αφετέρου ότι η ισχύς των ασφαλειών που είχαν συσταθεί είχε λήξει προ της διενεργείας του εθνικού ελέγχου. Επομένως, και αν ακόμα αποκαλυπτόταν η πλημμέλεια κατά τη διενέργεια του εθνικού ελέγχου, ήταν πλέον αδύνατη η αναζήτηση της ενίσχυσης που είχε προκαταβληθεί χάρη στη σύσταση της ασφάλειας.

Μετά τις διαπιστώσεις αυτές, η Επιτροπή απέρριψε την ανάληψη από το ΕΓΤΠΕ, για το οικονομικό έτος 1981, συνολικού ποσού 6 876 103 895 LIT.

3. *Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων*

Η *ιταλική κυβέρνηση* εκθέτει, καταρχάς, ότι η προσφυγή της αφορά αποκλειστικά την άρνηση αναδοχής εκ μέρους του ΕΓΤΠΕ του ποσού του 3 727 116 185 LIT, το οποίο αφορά ενισχύσεις που καταβλήθηκαν σε επιχειρήσεις, οι οποίες υπόκεινται, σε εθνικό επίπεδο, σε εγχώριες ποινικές διώξεις ή σε διοικητικές διαδικασίες λόγω πλημμελειών, και το οποίο ποσό η Επιτροπή απέρριψε, με την αιτιολογία αφενός ότι αυτές οι περιπτώσεις πλημμελειών ουδέποτε κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή στο πλαίσιο του κανονισμού 283/72 του Συμβουλίου και αφετέρου ότι η ισχύς των ασφαλειών που είχαν συσταθεί για να προκαταβληθούν οι εν λόγω ενισχύσεις είχε ήδη λήξει πριν πραγματοποιήσουν τους ελέγχους τους οι εθνικές αρχές.

Η ιταλική κυβέρνηση διατείνεται, κυρίως, ότι η άρνηση αναδοχής από το ΕΓΤΠΕ του πιο πάνω ποσού πρέπει να θεωρηθεί εξ ολοκλήρου παράνομη. Μολονότι είναι αληθές ότι η παράλειψη κοινοποιήσεως στην Επιτροπή της κινήσεως ποινικών ή διοικητικών διαδικασιών συνιστά παράβαση της κοινοτικής κανονιστικής ρύθμισης, ωστόσο καμιά κοινοτική διάταξη δεν συναρτά με την παράβαση αυτή κάποια συνέπεια όσον αφορά την αναδοχή των δαπανών από το ΕΓΤΠΕ. Ούτε το γεγονός ότι οι ασφάλειες που συστάθηκαν για την προκαταβολή των ενισχύσεων αυτών είχαν ήδη λήξει είναι ικανό να επιφέρει αυτοδικαίως την απόρριψή τους. Η ιταλική κυβέρνηση παρατηρεί σχετικώς ότι σε πολλές περιπτώσεις είχαν πραγματοποιηθεί έλεγχοι που απέβησαν θετικοί, ενώ εμφανίστηκαν πλημμέλειες μεταγενεστέρως. Στις περιπτώσεις αυτές, ο ιταλικός οργανισμός παρεμβάσεως δεν είχε πλέον καμία δυνατότητα να κάνει χρήση της ασφάλειας. Εξάλλου, η απόρριψη ήταν αδικαιολόγητη ενόσω εκκρεμούν ακόμη ποινικές ή διοικητικές διαδικασίες. Πριν περατωθούν οι διαδικασίες αυτές δεν είναι δυνατόν να αποδειχτεί αν υπήρξαν ή όχι πλημμέλειες· σε πολλές άλλωστε περιπτώσεις οι ενισχύσεις απορρίφθηκαν στο σύνολό τους, μολονότι η φερόμενη πλημμέλεια αφορούσε μέρος μόνο της ενίσχυσης.

Η *Επιτροπή* παρατηρεί, καταρχάς, ότι έκρινε ότι η χρηματοδότηση από το ΕΓΤΠΕ μπορούσε, κατ' εξαίρεση, να εγκριθεί, αν επιβεβαιωνόταν η νομιμότητα της πράξης με μεταγενέστερους ελέγχους· τελικά απορρίφθηκαν μόνο οι περιπτώσεις στις οποίες δεν είχε πραγματοποιηθεί κανένας έλεγχος. Η Επιτροπή υπενθυμίζει σχετικώς ότι το άρθρο 8 του κανονισμού 3089/78 του Συμβουλίου προβλέπει την προκαταβολή της ενίσχυσης — πριν ελεγχθεί αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη λήψη της —, εφόσον συσταθεί επαρκής ασφάλεια. Ο κανονισμός 557/79 της Επιτροπής προβλέπει ότι το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να καταβάλλεται εντός 150 ημερών από της υποβολής της αιτήσεως. Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο έλεγχος της συνδρομής των προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη χορήγηση της ενίσχυσης και, σε περίπτωση καταβολής, η ελευθέρωση των ασφαλειών πρέπει να πραγματοποιούνται εντός της ίδιας αυτής προθεσμίας των 150 ημερών. Σε πολλές όμως περιπτώσεις, οι ιταλικοί οργανισμοί διενήργησαν τους ελέγχους και προέβησαν στη διεκπεραίωση της αιτήσεως μετά τη λήξη αυτής της προθεσμίας. Η Επιτροπή φρονεί ότι η απόρριψη της αναδοχής των επίδικων ποσών είναι, ως εκ τούτου, δικαιολογημένη. Παρατηρεί, εξάλλου, ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70 του Συμβουλίου προβλέπει ότι, « σε περίπτωση μη πλήρους ανακτήσεως, οι οικονομικές συνέπειες των ανωμαλιών [πλημμελειών] ή αμελειών αναλαμβάνονται από την Κοινότητα, εκτός εκείνων που προκύπτουν από ανωμαλίες [πλημμέλειες] ή αμέλειες καταλογιστέες στα διοικητικά όργανα ή οργανισμούς των κρατών μελών ». Εν προκειμένω, η ιταλική διοίκηση είναι εν πάση περιπτώσει υπεύθυνη, δεδομένου ότι δεν πραγματοποίησε τους απαιτούμενους ελέγχους προ της λήξεως της ισχύος των ασφαλειών. Η Επιτροπή παρατηρεί, τέλος, ότι η έκβαση των εκκρεμών ποινικών ή διοικητικών διαδικασιών δεν ασκεί επιρροή στη χρηματοδότηση του ΕΓΤΠΕ.

Η *ιταλική κυβέρνηση* διατείνεται, επικουρικώς, ότι η άρνηση αναδοχής από το ΕΓΤΠΕ των επίδικων ενισχύσεων θα έπρεπε να περιοριστεί στο ποσό των 1 268 602 210 LIT. Η μείωση αυτή σε σχέση προς το αρχικώς ορισθέν ποσό των 3 727 116 185 LIT αναλύεται σε πίνακα της 28ης Μαΐου 1985 (παράρτημα 8 της προσφυγής), σύμφωνα με τα κριτήρια που έχει δεχτεί η Επιτροπή, η οποία έλαβε γνώση σχετικώς σε μια από τις τελευταίες συναντήσεις που προηγήθηκαν της εκδόσεως της αποφάσεώς της.

Η *Επιτροπή* παρατηρεί ότι στηρίχτηκε στα αριθμητικά στοιχεία που παρέσχαν οι ιταλικές αρχές με το από 28 Νοεμβρίου 1984 έγγραφό τους (παράρτημα 2 του υπομνήματος αντικρούσεως)· ο πίνακας της 28ης Μαΐου 1985 αποδείχτηκε ανώφελος, διότι περιέχει μόνο κατάλογο των εκκρεμών ποινικών και διοικητικών διαδικασιών.

Γ — *Ως προς τα οικονομικά αντισταθμίσματα για την απόσυρση αλιευτικών προϊόντων από την αγορά*

1. *Νομικό πλαίσιο*

Το άρθρο 4 του κανονισμού 105/76 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 1976, περί αναγνωρίσεως των οργανώσεων των παραγωγών στον τομέα της αλιείας (ΕΕ ειδ. έκδ. 04/001, σ. 81), προβλέπει ότι η αναγνώριση μιας οργανώσεως παραγωγών του οικείου τομέα ανακαλείται, αν παύσουν να πληρούνται οι προϋποθέσεις γι' αυτήν την αναγνώριση ή αν η αναγνώριση αυτή στηρίζεται σε εσφαλμένα στοιχεία. Η αναγνώριση ανακαλείται αναδρομικά, αν η οργάνωση την απέσπασε ή τη χρησιμοποιεί καταδολιευτικώς.

Με τον κανονισμό 2062/80, της 31ης Ιουλίου 1980, η Επιτροπή όρισε τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία χορηγήσεως και ανακλήσεως της αναγνωρίσεως των οργανώσεων παραγωγών του τομέα των αλιευτικών προϊόντων και των ενώσεών τους (ΕΕ ειδ. έκδ. 04/001, σ. 203). Το άρθρο 5 του κανονισμού αυτού απαριθμεί ιδίως τους κοινούς κανόνες παραγωγής και εμπορίας που πρέπει να προβλέπονται από τις οργανώσεις παραγωγών. Δυνάμει του άρθρου 8 του ίδιου κανονισμού, « τα κράτη μέλη ασκούν διαρκή έλεγχο στη λειτουργία των οργανώσεων των παραγωγών και των αναγνωρισμένων ενώσεων, κυρίως όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 4 του κανονισμού αριθ. 105/76 και του άρθρου 5 του παρόντος κανονισμού ».

2. *Ιστορικό και διαδικασία μέχρι την έκδοση της επίδικης αποφάσεως*

Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, στις αρχές του 1984, οι υπεύθυνοι της οργανώσεως παραγωγών στον τομέα της αλιείας « Domar του Porto Garibaldi », καθώς και τα μέλη της τοπικής επιτροπής ελέγχου που εξέτασε αν πράγματι αποσύρθηκαν τα προϊόντα από την αγορά, κατηγορήθηκαν για απάτη, με την αιτιολογία ότι είχαν εισπράξει, ή αποπειράθηκαν να εισπράξουν, από κοινού κοινοτικές ενισχύσεις που προβλέπονται για την απόσυρση αλιευτικών προϊόντων από την αγορά κατά τα έτη 1978 έως 1982. Η Επιτροπή ενημερώθηκε για τα περιστατικά αυτά.

Κατόπιν αυτής της ενημερώσεως, οι υπηρεσίες του ΕΓΤΠΕ πραγματοποίησαν αποστολή προς έλεγχο της οργάνωσης παραγωγών « San Marco di Chioggia », θυγατρικής της Domar. Κατά την αποστολή αυτή διαπιστώθηκε ιδίως ότι η San Marco δεν είχε στην υπηρεσία της κανέναν υπάλληλο και δεν διέθετε γραφεία, αποθήκες ή άλλα μέσα αναγκαία για την κανονική λειτουργία μιας οργάνωσης παραγωγών. Θεωρώντας ότι η San Marco ποτέ δεν είχε λειτουργήσει πραγματικά, η Επιτροπή κάλεσε την Ιταλία να ανακαλέσει την αναγνώριση της οργάνωσης αυτής και να αναζητήσει όλα τα ποσά που είχε καταβάλει από της αναγνωρίσεώς της.

Η Επιτροπή απέρριψε την αναδοχή από το ΕΓΤΠΕ του συνόλου των δαπανών που είχαν δηλώσει η Domar και η San Marco και που ανέρχονταν για το 1981 σε 2 694 251 820 και 145 345 970 LIT αντιστοίχως, διευκρινίζοντας ότι οι δαπάνες αυτές δεν μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν από το ΕΓΤΠΕ, λόγω παντελούς ελλείψεως εγκύρου ελέγχου επί των συναλλαγών των εν λόγω οργανώσεων.

3. *Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων*

Όσον αφορά την οργάνωση παραγωγών Domar, η *ιταλική κυβέρνηση* παρατηρεί, καταρχάς, ότι η ποινική διαδικασία εκκρεμεί και ότι οι κατηγορούμενοι αμφισβητούν τις πράξεις και τις ευθύνες τους· κατά συνέπεια, δεν είναι ακόμη δυνατόν να πιστοποιηθεί αν εισπράχτηκαν ενισχύσεις αχρεωστήτως και ποιο είναι το ύψος τους· εν πάση περιπτώσει, είναι αβέβαιο αν υπήρξε συνυπαιτιότητα των οργανισμών ελέγχου. Η ιταλική κυβέρνηση διατείνεται, κυρίως, ότι οι επίδικες δαπάνες έπρεπε να επιβαρύνουν το ΕΓΤΠΕ, έστω και αν πραγματοποιήθηκαν αχρεωστήτως (με την επιφύλαξη της αποδόσεως στο ΕΓΤΠΕ των ποσών που ενδεχομένως θα αναζητούνταν στο μέλλον), εφόσον δεν διαπιστώθηκαν παρανομίες ή πλημμέλειες καταλογιστέες στις ιταλικές διοικητικές αρχές ή οργανισμούς. Η ιταλική διοίκηση δεν ευθύνεται για την ενδεχόμενη δόλια συμπεριφορά προσώπων εξουσιοδοτημένων με τον έλεγχο.

Η *Επιτροπή* αποκρίνεται ότι τα κράτη μέλη έχουν τη συγκεκριμένη υποχρέωση να ελέγχουν τις δηλώσεις των οργανώσεων παραγωγών (παραπέμπει ιδίως στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 729/70 και το άρθρο 8 του κανονισμού 2062/80). Αν οι οργανισμοί ελέγχου, αντί να ελέγχουν τις απάτες, συμμετέχουν και οι ίδιοι σ' αυτές, οι προκύπτουσες ζημίες πρέπει να καταλογιστούν στο οικείο κράτος μέλος.

Η *ιταλική κυβέρνηση* διατείνεται, επικουρικώς, ότι η Επιτροπή όφειλε να δεχτεί τα επίδικα ποσά υπό επιφύλαξη, μέχρι την τελική έκβαση της εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας.

Η *Επιτροπή* φρονεί ότι δεν υποχρεούται να αναμείνει την τελική έκβαση αυτής της διαδικασίας. Παρατηρεί συγκεκριμένα ότι υπάρχει μικρή πιθανότητα τα πορίσματα μιας ποινικής διαδικασίας να είναι καθοριστικά για τη χρηματοδότηση του ΕΓΤΠΕ. Εξάλλου, και αν ακόμη δεν αποδεικνύονταν τα πλημμελήματα, θα ήταν μάλλον απίθανο η Domar να έχει πράγματι εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις που βαρύνουν μια ένωση παραγωγών.

Όσον αφορά την απόρριψη των δαπανών τις οποίες δήλωσε η San Marco, η *ιταλική κυβέρνηση* φρονεί ότι χρήζει επανεξετάσεως και ζητεί να επιβαρυνθεί με το επίδικο ποσό το ΕΓΤΠΕ είτε οριστικώς είτε υπό επιφύλαξη. Κατά την ιταλική κυβέρνηση, από εξέταση που διενήργησαν οι ιταλικοί διοικητικοί οργανισμοί, προέκυψε ότι δεν διαπιστώθηκαν σημαντικές πλημμέλειες στη San Marco, ενώ η διάρθρωση της οργάνωσης μπορεί να διευθετηθεί συντόμως. Σχετικώς, παραπέμπει ιδίως σε σημείωμα του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας (παράρτημα 9 της προσφυγής).

Η *Επιτροπή* παρατηρεί ότι οι δαπάνες που πραγματοποιούνται από οργάνωση παραγωγών μπορούν να επιβαρύνουν το ΕΓΤΠΕ, μόνον αν η οργάνωση αυτή ασκεί όλα τα καθήκοντα που προβλέπει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση. Παραπέμπει ιδίως στην απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 1986 (υπόθεση 129/84, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 309).

Δ — *Ως προς τα νομισματικά εξισωτικά ποσά στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές*

1. *Ιστορικό και διαδικασία μέχρι την έκδοση της επίδικης αποφάσεως*

Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η Επιτροπή διαπίστωσε, με απόφαση της 22ας Μαρτίου 1985, ότι οι ιταλικές τελωνειακές αρχές όφειλαν να είχαν εισπράξει νομισματικά εξισωτικά ποσά συνολικού ύψους 2 573 653 540

LIT από δύο ιταλικές επιχειρήσεις, ήτοι τη Cerealmangimi SpA και την Italgrani SpA. Οι επιχειρήσεις αυτές πραγματοποίησαν, κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 5ης Οκτωβρίου 1981 και 8ης Ιουνίου 1982, εκ των προτέρων εξαγωγές σιτηρών, και ιδίως σιμιγδαλίου σκληρού σίτου, από την Ιταλία προς τρίτες χώρες και εκκαθάρισαν αυτές τις πράξεις τελειοποιήσεως προς επανεξαγωγή με την εισαγωγή σκληρού σίτου, ο οποίος τέθηκε σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ιταλία. Ταυτόχρονα με τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία και για να εκκαθαριστεί η διενέργεια της εκ των προτέρων εξαγωγής, έγινε για το σκληρό σίτο διασάφηση εξαγωγής προς τη Γαλλία ή προς το Βέλγιο. Εκ πλάνης, το τελωνείο Νεαπόλεως εξέλαβε ότι οι συναλλαγές αυτές καλύπτονταν από το άρθρο 20 του κανονισμού 1371/81 της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 1981, περί λεπτομερειών διοικητικής εφαρμογής των νομισματικών εξισωτικών ποσών (ΕΕ L 138, σ. 1), κατά το οποίο « επιτρέπεται στα κράτη μέλη να μη χορηγούν ή να μην εισπράττουν νομισματικά εξισωτικά ποσά για προϊόντα που αποτελούν ταυτόχρονα το αντικείμενο εισαγωγής και επανεξαγωγής. Στην περίπτωση αυτή τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι δεν εφαρμόζεται νομισματικό εξισωτικό ποσό ».

Οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις άσκησαν, βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης, προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της 22ας Μαρτίου 1980 της Επιτροπής (υποθέσεις 244 και 245/85).

Η Επιτροπή επιβάρυνε, ωστόσο, την Ιταλία με τα επίδικα μη εισπραχθέντα νομισματικά εξισωτικά ποσά, ανερχόμενα σε 761 886 150 LIT για το οικονομικό έτος 1981.

2. *Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων*

Η *ιταλική κυβέρνηση* διατείνεται ότι η επιβάρυνση της Ιταλίας με τα νομισματικά αυτά εξισωτικά ποσά θα έχανε κάθε δικαιολογία, σε περίπτωση που το Δικαστήριο δεχόταν τις προσφυγές των δύο ενδιαφερομένων επιχειρήσεων. Ζητεί, συνεπώς, να μεταρρυθμιστεί η απόφαση της Επιτροπής ούτως ώστε να ανασταλεί η επιβάρυνση της Ιταλίας με τα ποσά αυτά έως ότου το Δικαστήριο εκδώσει την απόφασή του στις υποθέσεις 244 και 245/85.

Η *Επιτροπή* φρονεί ότι το αίτημα της ιταλικής κυβέρνησης είναι άνευ αντικειμένου· η απόφασή της περιέχει ακριβώς την αιτούμενη επιφύλαξη στην τελευταία της αιτιολογική σκέψη.

T. Koopmans
εισηγητής δικαστής